

sionen? Fra den havde man jo haabet, at der skulde komme Forslag, som kunde komme Arbejderbefolkningen ude paa Landet til Hjælp, som kunde sikre den udslidte Arbejder mod Nød i hans Alderdom, der kunde komme Enker efter Landarbejdere til Hjælp. Endvidere Forslag om en Ulykkesforsikring for Landarbejdere. Den store Landarbejderbefolkning, som er den fattigste i vort Land, trænger i høj Grad til saadanne Reforme. Samtidig med, at jeg gerne vil yde min Støtte til de Lønningslove, her ere forelagte, ønsker jeg at betone, at det yderligere er min Mening, at vor finansielle Stilling er saa gunstig, at man meget vel uden at gaa til ny Skatter kan gaa til en Reformlovgivning, der kommer Arbejderbefolkningen, i Særdeleshed paa Landet, til Hjælp.

Jeg har endnu et Spørgsmaal at rette til den højtærede Finansminister i Anledning af hans Udtalelser oppe i det andet Ting angaaende Toldlovsforslaget. Den højtærede Finansminister forelagde hele Komplekset af indirekte Skatter, og han siger saa, at hidtil havde han krævet en Nedgang paa de indirekte Skatter paa 2 Millioner. Men han føjer saa til, at nu er der kommet disse Lønningslove, hvoriblandt der ogsaa er en Lønningslov for Toldstaten, og saa siger han, at man ved den endelige Balance paa Toldloven ogsaa maa tage noget Hensyn til den Merudgift, som denne Lønningsforhøjelse for Toldstaten medfører. Imidlertid maa jeg forstaa dette saaledes, at Finansministeren ogsaa er villig til at gennemføre et Kompleks af indirekte Skatter, der giver en mindre Nedgang i de indirekte Skattebyrder end 2 Millioner. Det kunde være rart at faa en Udtalelse fra Finansministeren om, hvad han da vil nøjes med. 2 Mill. Kroners Nedgang i den samlede indirekte Skattebyrde for det danske Folk er jo ikke nogen meget væsentlig Nedgang, og naar man saa faar at vide af den højtærede Finansminister, at han kan hjælpe sig med mindre, var det dog rart at faa at vide, hvor lidt han kan gaa ned til, og det saa meget mere som man ved den højtærede Ministers Udtalelser senere i den samme Tale kan blive bange for, at han næsten kan gaa til slet ingenting. Den højtærede Minister udstødte nemlig i denne Tale et Hjertesuk, det staaar paa Spalte 30 i Landsstingstidenden. Og dette Hjertesuk gik ud paa dog endelig en Gang at faa en Ende paa Toldlovsforhandlingerne. Ministeren sagde, at han havde to Grunde til at udstøde dette Længselssuk, og han gør der-

paa Rede for disse to Grunde, der desværre i Virkeligheden vise sig at være to Sider af den samme Grund, og denne Grund har han ikke hentet ude i Befolkningen, men ude i Toldstatens Kontorer. Den højtærede Minister gav forrige Sommer — sidste Sommer har Reformpartiets ministerielle Talere været lidt mere rolige og forsigtige; de have været helt vanskelige at komme paa Skud, men i Fjor rejste de Landet rundt — Befolkningen store Løfter om denne Reform af de indirekte Skatter, der skulde medføre Lettelser rundt omkring i hvert eneste lille Hjem i vort Land, men naar vi nu høre den højtærede Minister tale om hans Grunde til at udstøde et Længselssuk efter at se Toldloven gennemført, er der ingen af disse Grunde, der er hentet ude fra de tusind smaa Hjem, som skulde have en Velsignelse. Nej, som jeg før sagde, saa ere disse to Grunde, der i Virkeligheden kun er een Grund, hentede oppe fra Ministeriet, og den lyder saadan: „Den ene er en meget vigtig Grund, nemlig at det praktisk talt bliver for hvert Aar mere og mere umuligt at administrere efter den gamle Toldlov, og den anden Hovedgrund er, at jeg vilde meget beklage, om virkelig den danske Lovgivningsmagt skulde vise sig uduelig til at vedtage en Lov til Afløsning af en anden Lov, som alle ere enige om er ganske forældet.“ Det er altsaa dette, der er Sagen: Loven er forældet, og det er saa vanskeligt at administrere med den, Administrationen maa have en ny Lov, som det er lettere og behageligere at administrere med. Jeg har endnu en Grund til at nære Frygt for, at den højtærede Finansminister maaske, naar det kommer til Stykket, vil nøjes med næsten slet ingenting i Henseende til Nedgang i de indirekte Skattebyrder, samlet set, naar det kommer til et Resultat. Den højtærede Finansminister siger nemlig senere, — det er omtrent det sidste, han siger —: „Jeg for mit Vedkommende har intet andet Ønske i denne Sag end at stille mig saaledes, at vi virkelig naa til et Resultat.“ Bare Finansministeren kan faa et Resultat, saa er hans Ønske opfyldt, mere har han ikke at begære. Han giver Landstinget fri Hænder, bare det vil lave det saadant til, at han kan faa et Resultat, saa er Barkis rede. Der er ikke noget Knibseri fra Finansministerens Side. Han sukker længselsfuldt mod dette ene: et Resultat. Hvordan Resultatet skal være, stiller han ingen Fordring om; bare, bare et Resultat. (Afbrydelse af *P. T. Nielsen*). Ja „Saa,